

**Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών
Εκλογές για την 86η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ**

**ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΟΡΦΩΣΗ, ΔΟΥΛΕΙΑ,
ΖΩΗ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ!**

Συναδέλφισσα, συνάδελφε,

Αυτές τις ημέρες πραγματοποιούνται αρχαιρεσίες, στους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης όλης της χώρας, για αντιπροσώπους στην 86η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ (23-26 Ιούνη 2017) όπου θα εκλεγεί το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας.

Με την ψήφο σου θα καθορίσεις τι Ομοσπονδία θα έχουμε τα επόμενα δύο χρόνια.

Πάρε μέρος στη Γενική Συνέλευση του Σωματίου και στις εκλογές. Με την ψήφο και τη συμμετοχή σου στους αγώνες:

- Πες ένα ηχηρό φτάνει πια, δεν πάει άλλο, με την πολιτική που ματώνει το λαό για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων, με την πολιτική που υποτάσσει ακόμα πιο βαθιά και την εκπαίδευση στις ανάγκες αναπαραγωγής του εκμεταλλευτικού συστήματος.
- Δυνάμωσε τον αγώνα για την υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας, για την ανάκτηση των απωλειών μας, για την ολόπλευρη στήριξη των μαθητών των λαϊκών οικογενειών.
- Ενίσχυσε τη γραμμή πάλης μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα που θέτει ως αιχμή του δόρατος τη σύγκρουση με όλες τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις, με την Ε.Ε. και τους μονοπωλιακούς ομίλους, ως προϋπόθεση για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Συναδέλφισσα, συνάδελφε,

Γνωρίζεις από την πείρα σου ότι οι Ομοσπονδίες, τα Συνδικάτα, οι Επιτροπές Αγώνα και οι συνδικαλιστές που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ έδωσαν και θα δώσουν τον καλύτερό τους εαυτό για να δυναμώσει μέσα στον κλάδο ένα κίνημα που θα παλεύει ανυποχώρητα απέναντι σε όλες τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις, για σωματεία που θα λειτουργούν ουσιαστικά και θα είναι στήριγμα όλων των συναδέλφων.

Εδώ βρίσκεται η ελπίδα και η προοπτική!

Το ΠΑΜΕ, ως μέτωπο συσπείρωσης συνδικαλιστικών οργανώσεων, πρωτοστάτησε στην οργάνωση της λαϊκής αντεπίθεσης. Έχει ως βασικό άξονα της δράσης του την ισχυροποίηση της κοινωνικής συμμαχίας εργαζομένων, μικρών αγροτών, αυτοαπασχολούμενων απέναντι στον κοινό εχθρό, τα μονοπώλια και την εξουσία τους.

Το ΠΑΜΕ κατοχυρώθηκε στη συνείδηση των εργαζομένων όχι μόνο γιατί δε δίπλωσε τη σημαία του αγώνα, αλλά και γιατί δεν υιοθέτησε συνθήματα και στόχους πάλης που απλώς αλλάζουν το μείγμα διαχείρισης υπέρ του κεφαλαίου. Δε στήριξε αυτό που έκαναν όλες οι άλλες δυνάμεις: τη μετατροπή της ΔΟΕ σε «σκαλοπάτι» για να ανεβοκατεβαίνουν αντιλαϊκές κυβερνήσεις κάθε απόχρωσης.

Η ισχυροποίηση του ΠΑΜΕ, η συσπείρωση σ' αυτό νέων συνδικάτων και συνδικαλιστών, η απαλλαγή από τον κρατικό κυβερνητικό συνδικαλισμό, από τη γραμμή της εναλλαγής αστικών κυβερνήσεων, είναι βασική προϋπόθεση για την ανασύνταξη του κινήματος και την αντεπίθεση των εργαζομένων.

Η δύναμη της λαϊκής πάλης είναι ανυπέρβλητη, όταν στοχεύει τον πραγματικό αντίπαλο. Όχι άλλη αναμονή, όχι άλλες απογοητεύσεις, όχι άλλος χαμένος χρόνος. Μπορούμε να τους σταματήσουμε, να ανατρέψουμε τη νέα λαίλαπα που μας ετοιμάζουν!

**Με οργάνωση, αγώνα και συσπείρωση στο Πανεργατικό Μέτωπο μπορούν να έρθουν
τα πάνω – κάτω.**

**STOP στον ιμπεριαλιστικό
πόλεμο και τις επεμβάσεις!**

Δε δεχόμαστε η γειτονιά μας να γίνει θέατρο πολεμικών συγκρούσεων για τα κέρδη των μονοπωλίων, δε δεχόμαστε το Αιγαίο να γίνεται υγρός τάφος προσφύγων και μεταναστών.

Ανοίγουμε μια μεγάλη αγκαλιά αλληλεγγύης και αδελφοσύνης για όλα τα παιδιά θύματα των ιμπεριαλιστικών πολέμων που βρίσκονται στη χώρα μας.

Παλεύουμε για το δικαίωμά τους στη μόρφωση και την ανθρώπινη ζωή. Απεμπλοκή της χώρας μας από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, αποδέσμευση από ΝΑΤΟ και Ε.Ε.

Μην ψάχνεις λύσεις εκεί που δεν υπάρχουν...Τη λύση θα τη δώσουμε μαζί!

Η πείρα των τελευταίων ετών και ειδικότερα των δυο τελευταίων της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, δείχνει ότι η αντιλαϊκή επίθεση, τα μέτρα και τα μνημόνια θα είναι συνεχώς στην ημερήσια διάταξη όσο στο επίκεντρο της οικονομίας και της κοινωνίας θα βρίσκονται οι στόχοι της κερδοφορίας, της επιχειρηματικότητας, της ανταγωνιστικότητας και της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Εδώ βρίσκεται η αιτία της αντιλαϊκής επίθεσης και όχι στην ανικανότητα, τις "ιδεοληψίες" ή την υποτέλεια των κυβερνήσεων στους ξένους, όπως καλλιεργείται από διάφορες πλευρές.

Για παράδειγμα οι 10+2 θέσεις του ΣΕΒ για την Παιδεία (βλ. αυτονομία, αξιολόγηση κ.ά.) δεν είναι απλώς μνημονιακές υποχρεώσεις. Είναι ανάγκες προσαρμογής της εκπαίδευσης στις απαιτήσεις της αγοράς. Είναι θέσεις που υιοθετούν όλα τα κόμματα της αστικής διαχείρισης.

Η καθημερινότητα που ζεις στο σχολείο είναι άρρηκτα συνυφασμένη με τη γενικότερη επίθεση. Οι 4000 απολύσεις αναπληρωτών και η καταδίκη όλων των υπόλοιπων σε «μόνιμη» αναπλήρωση, οι αλλαγές στο ωρολόγιο πρόγραμμα Νηπιαγωγείου και Δημοτικού, οι συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων, η αύξηση του ωραρίου των Νηπιαγωγών, η δυσκολία πρόσβασης στο ολοήμερο για πολλά παιδιά λαϊκών οικογενειών, οι αντιδραστικές ρυθμίσεις για την Ειδική Αγωγή, ο εκπαιδευτικός λάστιχο, οι μηδενικές υπηρεσιακές μεταβολές, η υποχρηματοδότηση, συνθέτουν το παζλ της πολιτικής των περικοπών και του λεγόμενου εξορθολογισμού. Το πλήγμα στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών είναι τεράστιο. Σ' αυτό το περιβάλλον ακόμα πιο αποφασιστικά δρομολογούνται και μια σειρά αναδιαρθρώσεις στρατηγικού χαρακτήρα (Ε.Ε. - ΟΟΣΑ), που στοχεύουν στην αντιδραστική προσαρμογή του σχολείου στις ανάγκες της αγοράς, όπως η "αυτονομία" της σχολικής μονάδας, που θα οδηγήσει σε διαφοροποίηση-κατηγοριοποίηση των σχολείων, το άνοιγμα της διαδικασίας "αξιολόγησης"-ελέγχου του σχολείου και του εκπαιδευτικού, η υποβάθμιση των επιστημονικών αντικειμένων σε ένα «ευέλικτο» σχολείο όπου όλοι θα τα κάνουν όλα.

Μόνο σε σύγκρουση μ' αυτό το δρόμο υπάρχει φιλολαϊκή διέξοδος!

Ζωή με δικαιώματα και ταυτόχρονα όρκοι στην Ε.Ε., το ΝΑΤΟ και τις απαιτήσεις του ΣΕΒ δε συμβιβάζονται! Χρειάζεται κίνημα αντίστοιχο των απαιτήσεων και των αναγκών της εποχής. Συνδικάτα και συνδικαλιστές που θα το υπηρετούν.

Κάνε ένα θαρραλέο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση. Άλλαξε την κατάσταση στη ΔΟΕ.

Στήριξε αποφασιστικά την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών!

Τα συνδικάτα οφείλουν να είναι απέναντι σε όλες τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις, να οργανώνουν την πάλη των εργαζομένων και όχι να είναι στηρίγματα της κυβερνητικής εναλλαγής.

Η ουσία της απαξίωσης και της κρίσης στην οποία βρίσκεται η ΔΟΕ είναι ότι διαχρονικά οι ηγεσίες της αποτέλεσαν στηρίγματα όλων των κυβερνήσεων.

Στη ΔΟΕ, όλοι μαζί ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ(ΠΑΣΚ) - ΑΕΕΚΕ(πρώην ΠΑΣΚ τώρα ΣΥΡΙΖΑ) - ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ(πρώην ΣΥΡΙΖΑ και τώρα ΜΕΤΑ/ΛΑΕ), υποτάσσουν το κίνημα στις ανάγκες και τις επιδιώξεις της κυρίαρχης πολιτικής και όχι των εκπαιδευτικών.

➤ Υιοθέτησαν, έδωσαν στήριξη ή κάλυψαν τη στρατηγική της Ε.Ε.

για την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, τη στρατηγική που άνοιξε το δρόμο για τη άρση της μονιμότητας στο Δημόσιο, τις απολύσεις, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, τις ιδιωτικοποιήσεις, το τσάκισμα μισθών.

➤ Αποδέχτηκαν ή εξωράισαν τις Ευρωενωσιακές κατευθύνσεις για την εκπαίδευση.

Στηρίζουν τον πυρήνα του σημερινού εκπαιδευτικού συστήματος, που αναπαράγει τις ανισότητες και τους ταξικούς φραγμούς, οδηγεί στη μετατροπή της γνώσης σε εφήμερη κατάρτιση, στη λογική των δεξιοτήτων, στη διαφοροποίηση των μαθητών. Στηρίζουν το αντιδραστικό περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων, την εξύμνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της επιχειρηματικότητας.

➤ Διαμόρφωσαν διαχρονικά θέσεις μέσα από τα συνέδρια της ΔΟΕ

(π.χ. για τη λεγόμενη μη τιμωρητική (!) αξιολόγηση) τις οποίες στην πορεία αξιοποίησαν οι κυβερνήσεις για να νομοθετήσουν. Γι' αυτές τους ευχαρίστησε παλιότερα η Διαμαντοπούλου και δηλώνει τώρα τη συμφωνία του και ο Γαβρόγλου!

- **Κράτησαν τον κλάδο σε απομόνωση από το υπόλοιπο εργατικό κίνημα,**
από τις αγωνίες και τους προβληματισμούς των λαϊκών οικογενειών για τη μόρφωση των παιδιών της. Η ηγεσία της ΔΟΕ δεν κήρυξε καμία από τις μεγάλες πανεργατικές κινητοποιήσεις της περιόδου της κρίσης. Έφτασε σε σημείο να αρνηθεί τη συμμετοχή της ΑΣΓΜΕ από συναντήσεις με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.
- **ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ πλήρως ταυτισμένες στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, εξασφαλίζοντας την πλειοψηφία μαζί με τον εκπρόσωπο της ΑΕΕΚΕ,**
διεύρυναν τη διαχρονική συναινετική τακτική της ΔΟΕ και "ξόδεψαν" τη διетία σε "συζητήσεις" (ημερίδες στο εσωτερικό και πάμπολλα συνέδρια της etuce - δεκανίκι της Ε.Ε.Ι- στο εξωτερικό). Την ίδια ώρα, ενώ ήταν οι μεγάλοι απόντες από τους σημαντικούς πανεργατικούς αγώνες που έγιναν τη διетία, αποφάσισαν τη συμμετοχή στο λεγόμενο κοινωνικό διάλογο για την Παιδεία. Πολλά από τα πορίσματα αυτού του διαλόγου νομοθετεί σήμερα η κυβέρνηση για την εκπαίδευση!

Η ηγεσία της ΔΟΕ είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Στη ΔΟΕ διαμορφώνεται ένα νέο φιλοκυβερνητικό μπλοκ από την ΕΡΑ και την ΑΕΕΚΕ. Η ΑΕΕΚΕ είναι η συνδικαλιστική δύναμη που πριν τις βουλευτικές εκλογές του 2015 πραγματοποιούσε επίσημες συναντήσεις με υποψήφιους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και καλούσε σε «ενεργή συμμετοχή των συναδέλφων μας στην ενίσχυση του εκπαιδευτικού κινήματος» στο πλευρό μιας κυβέρνησης της αριστεράς. Στο 36ο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ το 2016, ΕΡΑ και ΑΕΕΚΕ κατέβηκαν σε κοινό ψηφοδέλτιο ως νέος πυλώνας του κυβερνητικού συνδικαλισμού ευρύτερα στο Δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα. **Η ΑΕΕΚΕ εξαπάτησε με το προφίλ του ανεξάρτητου σχήματος.**

Όμως ο βήχας και ο φιλοκυβερνητισμός δεν κρύβονται. Από κοινού με την ΕΡΑ στηρίζουν την αξιολόγηση – κρατικό έλεγχο στο Δημόσιο. Στήριξαν την αντιδραστική Υπουργική Απόφαση για το Νηπιαγωγείο, είδαν θετικά τις τροπολογίες για την Ειδική Αγωγή.

Η όποια κριτική κάνουν ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ(ΠΑΣΚ) στο ΣΥΡΙΖΑ είναι κούφια και προσχηματική.

Η ΔΑΚΕ, παράταξη της Ν.Δ., έχει βάλει τη σφραγίδα της στον προσανατολισμό της ΔΟΕ. Επιδιώκει να παίξει το παιχνίδι της κυβερνητικής εναλλαγής, όπως έκανε πριν δύο χρόνια η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ. Έχει πλήρη συμφωνία με την ευρωενωσιακή στρατηγική για την εκπαίδευση! Συμφωνεί με την αξιολόγηση, με το «νέο» σχολείο της αγοράς.

Η ΔΗΣΥ(ΠΑΣΚ), αφού στήριξε για 30 χρόνια το ΠΑΣΟΚ και τη στρατηγική του στην εκπαίδευση, μαζί και τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις του 2010 της Διαμαντοπούλου (νέο σχολείο, αξιολόγηση, ελαστικοποίηση εργασιακών σχέσεων κ.ά.), προσπαθεί σήμερα να υψώσει κάλπικο αντιπολιτευτικό λόγο απέναντι στο ΣΥΡΙΖΑ. Θεωρεί ότι οι συνάδελφοι έχουν μνήμη χρυσόψαρου και ξεχνούν ότι τα Μνημόνια και τα αντιλαϊκά μέτρα όλοι μαζί τα ψήφισαν!

Απευθύνουμε το εξής ερώτημα: Η στάση των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ και της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ/ΛΑΕ, οι οποίοι από κοινού με την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ έδωσαν ψυχή και σώμα για να γίνει ο ΣΥΡΙΖΑ κυβέρνηση, συνέβαλλε ή υπονόμωσε την πάλη των εργαζομένων;

Οι ηγεσίες των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ και της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ/ΛΑΕ δεν εξαπατήθηκαν όπως λένε από το ΣΥΡΙΖΑ. Από κοινού παγίδευσαν και εξαπάτησαν τους εργαζόμενους. Μαζί συσκότιζαν τις αιτίες της κρίσης μιλώντας για golden boys και καζίνοκαπιταλισμό. Μαζί στην Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ αποφάσιζαν τη συγκρότηση Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου του χρέους για να βρουν το "νόμιμο" και επαχθές μέρος του. Μαζί έχτισαν τις πλαστές διαχωριστικές γραμμές μνημόνιο – αντιμνημόνιο καλύπτοντας την αιτία των μέτρων που είναι η ανάγκη του κεφαλαίου να βγει από τη κρίση του.

Μαζί μιλούσαν για την "πρώτη φορά Αριστερά", μαζί έγιναν ντεκόρ της κυβέρνησης (!) όταν κάλεσε τα συνδικάτα να της πουν τις θέσεις τους για να φτιάξει το κυβερνητικό της πρόγραμμα, μαζί στήριξαν την κυβερνητική διαπραγμάτευση που μας φόρτωσε στο τέλος ένα 3^ο Μνημόνιο.

Η γραμμή που υιοθετούν για δήθεν φιλολαϊκές λύσεις στο έδαφος του συστήματος είναι δοκιμασμένη, χρεοκοπημένη και επιζήμια, έχουμε πλέον όλοι πείρα από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και της πρώτης και της δεύτερης φοράς.

Η δήθεν αντισυστημική και ευρωσκεπτικιστική ρητορεία που προβάλλουν είναι πλήρως ενσωματωμένη στο σύστημα. Αξιοποιείται από τμήματα του κεφαλαίου στα πλαίσια γενικότερων ανακατατάξεων, σχεδιασμών αναμόρφωσης της Ευρωζώνης και της Ε.Ε. Έφτασαν στο σημείο να στηρίζουν ως λύση την επιλογή του εθνικού νομίσματος χωρίς ριζικές αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας και της κοινωνίας δηλαδή, να ταυτίζονται με μεγάλα συγκροτήματα του τύπου και τμήματα επιχειρηματικών κύκλων που καμία σχέση δεν έχουν με τις αγωνίες του λαού, με τον πόθο για μια ζωή χωρίς ιμπεριαλιστικά δεσμά και εκμεταλλευτές πάνω από το κεφάλι του.

Αυτές οι συνδικαλιστικές ηγεσίες είναι μέρος το προβλήματος!

**Χρειάζεται να δυναμώσει ακόμα πιο αποφασιστικά η γραμμή του αγώνα,
η γραμμή της ταξικής πάλης!!**

Μπορούμε να διεκδικήσουμε τη ζωή που μας αξίζει, ένα καλύτερο μέλλον για μας και τα παιδιά μας.

Ο ρόλος του Εκπαιδευτικού – Παιδαγωγού είναι κρίσιμος!

Η μόρφωση δεν είναι μόνο ζήτημα γνώσης. Είναι ζήτημα ζωής!

Από τις τάξεις που διδάσκουμε περνούν χιλιάδες και χιλιάδες μαθητές παιδιά εργατικών, λαϊκών οικογενειών. Δεν πρέπει να δεχτούμε το ρόλο του απλού ιμάντα μεταφοράς των κατευθύνσεων των αναλυτικών προγραμμάτων, το ρόλο του προπαγανδιστή των αντιδραστικών Ευρωενωσιακών καλεσμάτων. Πιστεύουμε ότι οι αγωνιστές εκπαιδευτικοί έχουμε ευθύνη να καλλιεργήσουμε ιδανικά, αξίες και στάση ζωής στη νέα γενιά, που θα έρχονται σε αντιπαράθεση με τα σάπια ιδανικά του ανταγωνισμού, του ατομισμού και της ανθρωποφαγίας που αναπαράγει το σύστημα.

- ✓ Έχουμε ευθύνη να διδάξουμε την επιστημονική γνώση, την αλήθεια, την πραγματική ιστορία.
- ✓ Να είμαστε δίπλα στις ανησυχίες και τους προβληματισμούς της νέας γενιάς. Να δημιουργήσουμε κριτήρια, αντισώματα απέναντι π.χ. στη ναρκω - κουλτούρα που είναι φυγή από την πραγματικότητα.
- ✓ Να ορθώσουμε φραγμό απέναντι στο φασισμό και το ναζιστικό δηλητήριο.
- ✓ Να μη δεχτούμε από τις τάξεις μας να βγαίνουν μαθητές με σκυμμένο κεφάλι, υποταγμένοι και αναλώσιμοι στις ορέξεις του κεφαλαίου.

Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που κάνουν τέτοια προσπάθεια στις τάξεις και το σχολείο τους με όλα τα μέσα που διαθέτουν κόντρα σε δυσκολίες και εμπόδια. Χαιρετίζουμε τα Σωματεία, τους Συλλόγους Διδασκόντων και τους συναδέλφους που υποδέχτηκαν στα σχολεία τους προσφυγόπουλα, που δίνουν την μάχη για τη μόρφωσή τους κόντρα στην κυβερνητική αδιαφορία και το φασιστικό-ρατσιστικό δηλητήριο.

Υπάρχει λύση! Υπάρχει διέξοδος από τη σημερινή κατάσταση!

Σήμερα υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις, παραγωγικές, επιστημονικές, τεχνολογικές, ώστε να υπάρχει ανάπτυξη υπέρ της πλατιάς λαϊκής πλειοψηφίας. Να υπάρχει αξιοπρεπής ζωή και μόνιμη δουλειά με δικαιώματα, σχολείο χωρίς ταξικούς φραγμούς. Εμπόδιο για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας είναι ότι τη δουλειά και τον κόπο των εργαζόμενων τον καρπώνεται μια χούφτα μονοπωλιακοί όμιλοι. Αυτό πρέπει ν' ανατραπεί.

Προϋπόθεση για να έρθει πιο κοντά αυτό το μέλλον είναι η πάλη που διεξάγεται καθημερινά να έχει στόχο και προοπτική να στοχεύει σε έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης με αποδέσμευση από τις ενώσεις των ιμπεριαλιστών την Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ και το λαό στο τιμόνι της εξουσίας.

Απευθύνουμε κάλεσμα συμπόρευσης και αγώνα σε κάθε συναδέλφισσα και συνάδελφο που αγωνιά για το μέλλον, που προβληματίζεται, που δε συμβιβάζεται με τη σημερινή βαρβαρότητα.

Μπορούμε μαζί, ανεξάρτητα από επιμέρους διαφωνίες και προβληματισμούς, ανεξάρτητα από επιλογές που έγιναν τα προηγούμενα χρόνια, ν' αλλάξουμε την κατάσταση, να ανασάνει η Ομοσπονδία από τις δυνάμεις παλιού και νεόκοπου κυβερνητικού συνδικαλισμού και των συνοδοιπόρων του που την έχουν φέρει σε τέλμα.

Ψηφίζουμε

Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών